

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2020/1070**z dne 20. julija 2020****o določitvi značilnosti maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk v skladu s členom 57(2) Direktive (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah ⁽¹⁾ in zlasti člena 57(2) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Kot je priznано v Direktivi (EU) 2018/1972, bi bilo treba postavitve maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk olajšati z režimom postavitve, za katero ni potrebno dovoljenje, saj bodo maloobmočne brezžične dostopovne točke majhne moči verjetno pozitivno vplivale na uporabo radiofrekvenčnega spektra in na razvoj brezžičnih komunikacij v Uniji.
- (2) Maloobmočno brezžično dostopovno točko sestavljajo različni operativni elementi, kot so enota za procesiranje signala, radiofrekvenčna enota, antenski sistem, kableske povezave in ohišje. V nekaterih primerih je antenski sistem ali njegove dele mogoče namestiti ločeno od drugih elementov maloobmočne brezžične dostopovne točke in jih povezati z enim ali več namenskimi kablji. Ta koncept se uporablja za porazdeljene antenske sisteme ali porazdeljen radijski sistem, ki ga uporablja en ali več operaterjev. Maloobmočna brezžična dostopovna točka je lahko zasnovana tako, da oskrbuje dva ali več uporabnikov radiofrekvenčnega spektra.
- (3) Da bi se zagotovila podpora javnosti in omogočila trajnostna postavitve, bi morale maloobmočne brezžične dostopovne točke, za katere se uporablja drugi pododstavek člena 57(1) Direktive (EU) 2018/1972, imeti minimalen vizualni učinek. Zato bi morale biti te dostopovne točke bodisi nevidne splošni javnosti bodisi nameščene na nosilno konstrukcijo tako, da so vizualno nemoteče. Njihovo delovanje bi moralo zagotoviti tudi visoko raven varovanja javnega zdravja, kot je določeno v Priporočilu Sveta 1999/519/ES ⁽²⁾.
- (4) Direktiva 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ določa, da mora biti radijska oprema, vključno z maloobmočno brezžično dostopovno točko, izdelana tako, da zagotavlja varovanje zdravja in varnost ljudi.
- (5) Fizične in tehnične značilnosti maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk, za katere se uporablja drugi pododstavek člena 57(1) Direktive (EU) 2018/1972, bi bilo zato treba opredeliti v smislu največje prostornine, omejitev teže in največje oddajne moči. Izbira največje prostornine za omejitev vizualnega učinka maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk bi morala omogočati prožnost pri zasnovi in prilagodljivost glede na fizične in tehnične značilnosti nosilne konstrukcije.
- (6) Študija o poenostavljenem režimu postavitve maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk ⁽⁴⁾, ki je bila izvedena za Komisijo, kaže, da bi morala omejitev prostornine na 30 litrov zadostovati, da bi se lahko vključili glavni elementi maloobmočne brezžične dostopovne točke, hkrati pa bi se tako zagotovilo, da je dostopovna točka vizualno nevidna. Navedena največja prostornina bi morala veljati za vsako postavitve maloobmočne brezžične dostopovne točke, ki oskrbuje enega ali več uporabnikov radiofrekvenčnega spektra, ter za več maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk, ki so nameščene na isto infrastrukturo majhne površine, na primer na drog ulične svetilke, semafor, pano ali avtobusno postajališče, in ki bi zaradi svojih fizičnih mer ali goste postavitve na določenem območju ali obojega najverjetneje ustvarjale vizualni balast.

⁽¹⁾ UL L 321, 17.12.2018, str. 36.⁽²⁾ Priporočilo Sveta 1999/519/ES z dne 12. julija 1999 o omejevanju izpostavljanja javnosti elektromagnetnim poljem (od 0 Hz do 300 GHz) (UL L 199, 30.7.1999, str. 59).⁽³⁾ Direktiva 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo radijske opreme na trgu in razveljavitvi Direktive 1999/5/ES (UL L 153, 22.5.2014, str. 62).⁽⁴⁾ Študija Smart 2018/0017, <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/463e2d3d-1d8f-11ea-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-112125706>.

- (7) Maloobmočne brezžične dostopovne točke bi morale biti skladne z evropskim standardom EN 62232:2017 ⁽⁵⁾ „Določitev RF poljske jakosti, gostote moči in SAR v okolici radiokomunikacijskih baznih postaj za namene ocenjevanja izpostavljenosti ljudi“. Ta standard zagotavlja metodologijo za namestitev baznih postaj ob upoštevanju njihove oddajne moči za namene ocenjevanja izpostavljenosti ljudi elektromagnetnim poljem in je v skladu z omejitvami iz Priporočila 1999/519/ES. Navedeni standard je naveden tudi v oddelku 6.1 evropskega harmoniziranega standarda EN 50401:2017 „Produktni standard za prikaz skladnosti opreme baznih postaj z mejnimi vrednostmi v povezavi z izpostavljenostjo elektromagnetnim sevanjem (110 MHz–100 GHz), namenjene za uporabo“, v zvezi z oceno skladnosti točke za brezžični dostop, ki je bila dana v uporabo v svojem delovnem okolju, z mejnimi vrednostmi izpostavljenosti elektromagnetnemu polju iz Priporočila 1999/519/ES.
- (8) Standard EN 62232:2017 se uporablja za vse vrste baznih postaj, razdeljene v pet namestitvenih razredov, ki ustrezajo različnim omejitvam njihove ekvivalentne izotropne sevale moči, in sicer nekaj miliwattov (razred E0), 2 W (razred E2), 10 W (razred E10), 100 W (razred E100) in več kot 100 W (razred E+). Ta uredba bi se morala glede na varnostne razdalje pri namestitvi, ki jih je treba upoštevati na podlagi navedenega standarda, in glede na to, da Direktiva (EU) 2018/1972 določa, da morajo biti maloobmočne brezžične dostopovne točke oprema majhne moči, uporabljati le za namestitvene razrede E0, E2 in E10. V preglednici 2 iz oddelka 6.2.4 standarda EN 62232:2017 je navedeno, da mora biti najnižji sevalni element antene razreda E10 nameščen vsaj 2,2 metra nad javno potjo v splošni rabi, da se zagotovi razdalja najmanj 20 cm od glavnega snopa antene do telesa 2 m visoke osebe ⁽⁶⁾.
- (9) Zaradi estetskih razlogov bi morala biti namestitev maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk razreda E10 v zaprtih prostorih, ki verjetno zavzamejo največjo dovoljeno prostornino 30 litrov, dovoljena le v velikih zaprtih prostorih z višino stropa najmanj 4 metre, kot so muzeji, stadioni, kongresni centri, letališča, postaje podzemne železnice, železniške postaje ali nakupovalna središča.
- (10) Maloobmočna brezžična dostopovna točka ne bi smela ogroziti stabilnosti celotne nosilne konstrukcije, na katero je nameščena in zato zaradi svoje teže ali oblike ne bi zahtevali kakršne koli trdnostne ojačitve uporabljene nosilne konstrukcije.
- (11) Da se omogoči nadzor in spremljanje s strani pristojnih organov, zlasti v primerih več sosednjih ali kolokacijskih maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk, bi moral vsak operater, ki postavi maloobmočne brezžične dostopovne točke razreda E2 ali E10 v skladu z značilnostmi iz te uredbe, o namestitvi pravočasno obvestiti pristojni organ. V ta namen bi moral operater najpozneje v dveh tednih po namestitvi obvestiti pristojni organ o namestitvi, in sicer o lokaciji in tehničnih značilnostih navedenih dostopovnih točk ter predložiti izjavo o skladnosti namestitve z določbami iz te uredbe. Da se zagotovi enostaven postopek v vseh državah članicah, bi bilo treba to obvestilo predložiti notni informacijski točki, kot je informacijska točka, vzpostavljena v skladu z Direktivo 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾.
- (12) Ta uredba ne bi smela posegati v pristojnosti držav članic, da določijo skupno jakost elektromagnetnih polj, ki izhaja iz kolokacije ali združevanja maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk iz drugega pododstavka člena 57(1) Direktive (EU) 2018/1972 na lokalnem območju in drugih vrst baznih postaj, ter da drugače kakor z individualnimi dovoljenji, povezanimi s postavitvijo maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk, zagotovijo skladnost z veljavnimi mejnimi vrednostmi skupne izpostavljenosti v skladu s pravom Unije.
- (13) Ker je predviden nadaljnji razvoj ustreznih standardov, se za takšne dostopovne točke na tej stopnji ne bi smel uporabljati režim postavitve, za katero ni potrebno dovoljenje, če naj bi ti standardi zajemali maloobmočne brezžične dostopovne točke, ki uporabljajo aktivne antenske sisteme.
- (14) Uporabo te uredbe bi bilo treba redno spremljati, da bi se olajšal njen pregled, pri čemer bi bilo treba upoštevati vse posodobitve evropskega standarda EN 62232 ali drug pomemben razvoj pri standardizaciji, zlasti glede uporabe aktivnih antenskih sistemov, tehnološki razvoj v zvezi z najsodobnejšo tehnologijo maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk, potrebe po podpori več pasov in skupnih rešitev (z več operaterji) ter vse posodobitve Priporočila 1999/519/ES.

⁽⁵⁾ Uporablja se za frekvenčno območje 110 MHz–100 GHz.

⁽⁶⁾ Priloga C.3 standarda EN 62232:2017.

⁽⁷⁾ Direktiva 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti (UL L 155, 23.5.2014, str. 1).

- (15) Ta uredba ne bi smela posegati v nacionalne ukrepe glede varnosti, oskrbe, spoštovanja zasebne lastnine, vključno s pravico lastnikov, da odločajo o uporabi svoje lastnine, in glede služnostnih pravic, povezanega s povezavo maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk s prostranim omrežjem v skladu s pravom Unije.
- (16) Ta uredba ne bi smela posegati v uporabo manj omejevalnih ureditev na nacionalni ravni za postavitve maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk.
- (17) Ker se Direktiva (EU) 2018/1972 začne uporabljati 21. decembra 2020, bi se morala ta uredba uporabljati od istega datuma.
- (18) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za komunikacije –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ta uredba določa fizične in tehnične značilnosti maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk iz drugega pododstavka člena 57(1) Direktive (EU) 2018/1972.

Ta uredba se ne uporablja za maloobmočne brezžične dostopovne točke z aktivnim antenskim sistemom.

Člen 2

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „ekvivalentna izotropna sevana moč (EIRP)“ pomeni zmnožek moči, dovedene na anteno in antenskega dobitka v določeno smer glede na izotropno anteno (absolutni ali izotropni dobitek);
- (2) „antenski sistem“ pomeni del strojne opreme maloobmočne brezžične dostopovne točke, ki oddaja radiofrekvenčno energijo za namene zagotavljanja brezžične povezljivosti končnim uporabnikom;
- (3) „aktivni antenski sistem“ pomeni antenski sistem, pri katerem se amplituda ali faza med elementi anten ali obe nenehno prilagajata, kar privede do antenskega vzorca, ki se spreminja glede na kratkoročne spremembe v radijskem okolju; to ne zajema oblikovanja dolgoročnega signala, kot je konstantni električni nagib navzdol; v maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točkah, opremljenih z aktivnim antenskim sistemom, je ta vključen kot del maloobmočne brezžične dostopovne točke;
- (4) „zaprt prostor“ pomeni kateri koli prostor, vključno s prevoznimi sredstvi, s stropom ali streho ali katero koli nepremično ali premično konstrukcijo ali napravo, ki lahko pokrije ves ta prostor in ki je z izjemo vrat, oken in prehodov trajno ali začasno v celoti obdan s stenami ali stranicami, ne glede na vrsto materiala, ki se uporablja za streho, steno ali stranico, in ne glede na to, ali je konstrukcija stalna ali začasna;
- (5) „na prostem“ pomeni vsak prostor, ki ni zaprt.

Člen 3

1. Maloobmočne brezžične dostopovne točke iz drugega pododstavka člena 57(1) Direktive (EU) 2018/1972 izpolnjujejo zahteve evropskega standarda iz točke B Priloge k tej uredbi in:

- (a) so bodisi v celoti in varno vključene v nosilno konstrukcijo in tako niso vidne splošni javnosti, ali
- (b) izpolnjujejo pogoje iz točke A Priloge k tej uredbi.

2. Odstavek 1 ne posega v pristojnosti držav članic, da določijo skupno jakost elektromagnetnih polj, ki izhaja iz kolokacije ali združevanja maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk na lokalnem območju, in da drugače kakor z individualnimi dovoljenji, povezanimi s postavitvijo maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk, zagotovijo skladnost z veljavnimi mejnimi vrednostmi skupne izpostavljenosti elektromagnetnim poljem v skladu s pravom Unije.

3. Operaterji, ki so postavili maloobmočne brezžične dostopovne točke razredov E2 ali E10, ki so v skladu s pogoji iz odstavka 1, v dveh tednih od postavitve vsake take točke obvestijo pristojni nacionalni organ o namestitvi in lokaciji navedenih dostopovnih točk ter o zahtevah, ki jih izpolnjujejo v skladu z navedenim odstavkom.

Člen 4

Države članice redno spremljajo uporabo te uredbe, zlasti glede uporabe člena 3(1), vključno s tehnologijami, ki jih uporabljajo maloobmočne brezžične dostopovne točke, ter o tem poročajo Komisiji, prvič do 31. decembra 2021 in nato vsako leto

Člen 5

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 21. decembra 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. julija 2020

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA

A. Pogoji iz točke (b) člena 3(1)

1. Skupna prostornina dela maloobmočne brezžične dostopovne točke, vidnega splošni javnosti, ki oskrbuje enega ali več uporabnikov radiofrekvenčnega spektra, ne presega 30 litrov.
2. Skupna prostornina delov več ločenih maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk, vidnih splošni javnosti, ki so nameščene na isti infrastrukturi posamezne omejene površine, na primer na drog ulične svetilke, semafor, pano ali avtobusno postajališče, ne sme presegati 30 litrov.
3. Kadar so antenski sistem in drugi elementi maloobmočne brezžične dostopovne točke, kot so radiofrekvenčna enota, digitalni procesor, pomnilniška enota, hladilni sistem, napajalna enota, kabelski priključki, elementi vmesnega povezovalnega omrežja ali elementi za ozemljitev in fiksacijo, nameščeni ločeno, se poskrbi, da splošni javnosti niso vidni nobeni njihovi deli, ki presegajo 30 litrov.
4. Maloobmočna brezžična dostopovna točka mora biti vizualno skladna z nosilno konstrukcijo in sorazmerno velika glede na celotno velikost podporne strukture, skladne oblike, nevtralnih barv, da se ujema z nosilno konstrukcijo ali vklaplja vanjo in imeti skrite kable ter skupaj z drugimi maloobmočnimi brezžičnimi dostopovnimi točkami, ki so že nameščene na isti infrastrukturi ali v bližini, ne sme ustvarjati vizualnega balasta.
5. Zaradi teže maloobmočne brezžične dostopovne točke in njene oblike ni potrebna strukturna okrepitev nosilne konstrukcije.
6. Maloobmočna brezžična dostopovna točka namestitvenega razreda E10 se uporablja le na prostem ali v velikih zaprtih prostorih z višino stropa vsaj 4 m.

B. Zahteve iz evropskega standarda iz člena 3(1)

1. Postavitev maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk mora biti v skladu z namestitvenimi razredi E0, E2 in E10 iz preglednice 2 oddelka 6.2.4 evropskega standarda EN 62232:2017 „Določitev RF poljske jakosti, gostote moči in SAR v okolici radiokomunikacijskih baznih postaj za namene ocenjevanja izpostavljenosti ljudi“.
  2. V primeru več kolokacijskih antenskih sistemov (ali njihovih delov) ene ali več maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk, ki so predmet te uredbe, se merila za ekvivalentno izotropno sevano moč iz standarda v točki 1 uporabljajo za vsoto ekvivalentne izotropne sevane moči vseh kolokacijskih antenskih sistemov (ali njihovih delov).
-